

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 7. X. – 13. X. 2013.

PON.		
UTO.	u 18.00 sati	+ PETAR Kemfelja god., ROZALIJA, IGNAC Pavlović god. i obit. Pavlović, RUŽA, TOMO, JAGA i STJEPAN Fluka, IVAN, SLAVKO i STJEPAN Pustički, MARICA god. i MARTIN Popović, IVAN Popović god.
SRI.	u 18.00 sati	LUKA i obit. Habek
ČET.	u 18.00 sati	PETAR god. i AMALIJA Horžić, IMBRO i TEREZIJA Facković
PET.	u 18.00 sati	MARICA Pavlović god.
SUB.	u 18.00 sati	– Vjenčanje
NED.	u 9.15 sati u 11.15 sati	+ JAKOB i TEREZA, IGNAC i KATICA Facković – župna

OBAVIJESTI:

Mjesec **listopad** posvećen je **Majci Božjoj - Kraljici svete Krunice!**
Okupimo se kod naših Raspela i u Kapelama na moljenje.

U podrumu Farofa otvorena je izložba „**LIKOVNI SUSRETI-VUGROVEC 2013**“. Dođite i pogledajte.

Utorkom iza svete mise **Treće srce** moli za Nerođene.

U srijedu u 19.00 sati susret na župnom dvoru sa svim Predsjednicima Mjesnih Odbora naše župe.

Četvrtkom iza svete mise kratko Klanjanje za Duhovna zvanja

U subotu **PRVOPRIČESNICI** i **KRIZMANICI** imaju vjeronauk na župnom dvoru.

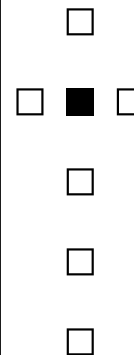
Imate najnoviji broj: Glas Koncila i naš Listić

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 500
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ **VUGROVEC** □
godište IX, broj 39(457)
6. listopada 2013. godine

XXVII. nedjelja kroz crkvenu godinu Lk 17, 5--10

*U ono vrijeme: Apostoli rekoše Gospodinu: “Umnoži nam vjeru!”
Gospodin im odvrati: “Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: ‘Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!’ I on bi vas poslušao.”*

“Tko će od vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s posla: ‘Dođi brzo i sjedni za stol’? Neće li mu naprotiv reći: ‘Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti’?”

Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu je naređeno?

Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: ‘Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!’”

Komentar:

Čuli smo prispodobu o sluzi. Služenje je poziv na koji je svatko pozvan. U svim okolnostima, na svim položajima, u svakoj životnoj dobi, na svakome mjestu: čovjek koji poslužuje – ostvaruje volju Božju. Činiti ono što treba, učiniti na svom mjestu – već je time primljena nagrada života! Čovjek treba biti zahvalan za taj prostor služenja po kojemu je tako blizu svome Gospodinu!

Mnogi su radi Isusa ostavili oca i majku, braću i sestre, polja i sve ostalo, te pošli za njim. Mnogi su zaista ozbiljno shvatili Isusovo obećanje: “Tko izgubi život radi mene, naći će ga” i pošli u smrt. Takva je vjera djelotvornija od premještanja duda u more.

Dobro djelo, za koje nije primljena zahvalnost ni plaća, nikakav uzvrat, nego je učinjeno iz čiste ljubavi i vjere, nije li svakodnevno čudo koje vrijedi više nego u vodu premješteno drvo?

SNAGA IZ VJERE

I danas postoje ljudi koji snagom vjere čine velika djela, koje bi se mogla smatrati nemogućima.

Vi mi ne vjerujete da takvih ljudi ima? Onda poslušajte ovo. Čuo sam o njemu prvi put osamdesetih godina, bio je čistač u jednoj istočnoeuropskoj zemlji. Bio je sumnjiv tadašnjem režimu, uvijek progonjen, zatvaran na višegodišnje kazne zatvora. Vlastito zvanje i zanimanje nije mogao vršiti. Tu i tamo, potajno je smio vršiti svoje dušobrižništvo.

Nakon promjena, kad je već bio dugo u mirovini u građanskom zvanju, on je mogao ostvariti svoje životne snove. I što je činio? Na rubu metropole, na nekom zapuštenom industrijskom zemljištu, sagradio je dom za beskućnike.

Kada sam tu prvi put došao, usred te prilično deprimirajuće atmosfere, stajao je jedan stariji gospodin, ali pun nekog svjetla kojeg je izražavao. Očima punima energije, koje su se žarile kad je govorio o planovima za budućnost. Pričao je što misli još ostvariti, gdje i kako bi se još moglo i trebalo graditi, i što još nije učinjeno. Da, govorio je i o svojim uspjesima. Ali ono najuočljivije na njemu je bila odlučnost njegovog povjerenja u Boga.

Sve što je on sagradio, nije to on, to su napravili brojni pomoćnici, dragovoljci. On nije sakupljao novac, drugi su darovali, on nije sakupljao odjeću za beskućnike, drugi su mu donijeli. I tako dalje, drugi su sve učinili, a on je otišao skroz u pozadinu, a ipak sasvim sigurno, bez njega, toga ničega ne bi bilo.

I tu je još bila njegova pobožnost i pouzdanje u Boga. Njegovo geslo je bilo, treba se postaviti samo na jedan put, ozbiljno misliti, truditi se, a ostalo će Bog učiniti. I mislio da može zadržati ono što daruje.

Kod njega sam osjetio da je Evandelje došlo jedan korak naprijed u život. Snaga vjere daje mu jakost da učini velike stvari, a on to promatra kao djelo Božje misleći da on uopće, kao mali sitni pomoćnik, ne treba dolaziti do izražaja. I siguran sam da takvih ljudi ima puno pa i oko nas. Treba ih samo potražiti, jer oni ne viču i ne galame za svoja djela.

Možda se ovi tihi glasovi ne čuju u stadu Božjem kao oni glasni. Ali ovi tihi su možda važniji i spasonosniji.

don Ivica

DAROVI ZA CRKVI

1. **MINISTARSTVO KULTURE** za obnovu kućišta orgulja **16000 K SVIM DOBROČINITELJIMA ISKRENA HVALA!**

Blaženije je davati nego primati!

Student na jednom sveučilištu pošao je u šetnju sa svojim profesorom. Dok su šetali i razgovarali, ugledaše pored puta par starih cipela, po svemu sudeći vlasništvo siromašnog seljaka koji je u blizini radio u polju i privodio kraju svoj posao.

Student reče profesoru: "Hajdemo se našaliti sa seljakom: sakrit ćemo mu cipele, a zatim ćemo se skloniti iza grmlja i promatrati njegove reakcije kada ih bude tražio." Profesor mu odgovori: "Mladiću, nikada se nemoj šaliti na račun tuđe nevolje i bijede. Budući da si bogat, možeš si priuštiti veće zadovoljstvo od ovog siromaha. Stavi zlatni novčić u svaku njegovu cipelu, a tada ćemo se sakriti i promatrati njegovu reakciju."

Student to učini i obojica se skloniše iza nekog grma u blizini. Siromašni seljak je završio svoj posao i ubrzo došao preko polja do mjesta uz put gdje je ostavio svoj kaput i cipele. Dok je oblačio kaput, gurnuo je nogu u jednu cipelu i otkrio da mu je nešto u njoj. Prvo je pomislio da je kamenčić, ali ubrzo shvati da je to zlatni novčić. Sav u čudu pogleda u novčić, osvrne se oko sebe te ga počne promatrati neko vrijeme. Ponovno se osvrnu na sve strane, ali nikoga nije vidio. Stavio je novčić u svoj džep te nastavio obuvati drugu cipelu. Njegovo iznenađenje je bilo još veće kada je i u njoj pronašao novčić. Odjednom su ga počeli obuzimati osjećaji. Bacio se na koljena, podigao glavu prema nebu i glasno počeo izgovarati molitvu u znak zahvalnosti. U njoj je govorio o svojoj bolesnoj i bespomoćnoj ženi i svojoj djeci koja su bez kruha, a zahvaljujući nevidljivoj ruci koja mu je poslala novac oni će biti spašeni. Student je ostao duboko ganut sa suzama u očima.

Profesor upita totalno zbunjenog studenta: "Bi li bio sretniji nego što si sada da si se našalio na račun ovog seljaka?" Mladić mu odgovori: "Naučili ste me lekciju koju nikada neću zaboraviti. Sada stvarno razumijem riječi koje prije nisam razumio: "Više je blagoslovljen onaj koji daje, nego onaj koji prima."